

IV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Hjælp af det Offentlige udenfor det almindelige Fattigvæsen og om Regler for Eftergivelse af Fattigunderstøttelse.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 7de December 1888.)

Udvalgets Flertal (Udvalget med Undtagelse af B. Holm) er enigt om at fraraade Vedtagelsen af Forslagets §§ 1 og 2 (og som Følge deraf ogsaa § 5), idet man har ment, at det vilde lægge alvorlige Hindringer i Veien for en snarlig Gjenneførelse af nærværende Lov at optage Bestemmelser i den, der i saa høi Grad som de her foreslaaede vilde gribe ind i den bestaaende Ordning af Fattigvæsenet. Man anser det derfor for Tiden næppe for muligt at afhjælpe den Trang, hvorpaa disse Paragrafer tage Sigte, anderledes end ved en yderligere Udvikling af den bestaaende frie Fattigforsørgelse, men Udvalgets enkelte Medlemmer forbeholde sig isøvrigt deres Stilling til de foreslaaede Bestemmelseres Realitet.

Den i Forslagets § 3 indeholdte Regel, at den egentlige Syge- og Begraveshjælp ikke bør betragtes som Fattighjælp og medføre dennes Følger, kan Udvalgets Flertal (Vertelsen, Brockenhuus-Schack, Christiansen, Hansen, H. Sørensen, Kjeldsen, Neergaard og C. Ravn) derimod ubetinget billige. Formentlig vil heller Ingen kunne bestride, at Reglen er i Overensstemmelse med al-

mindelig Humanitets- og Billighedsfølelse. Indvendingerne maa snarere antages at udspringe fra en Frygt for, at Bestemmelsen skal virke hæmmende paa Sygekasselinstitutionens Udvikling, men Flertallet føler sig overbevist om, at ligesom Sygekasserne i Tilveiebringelsen af Midlerne til den Syges og Families Underhold under Sygdommen bestandig ville beholde et Virksomhedsomraade af den største Betydning, saaledes ville ærefjære Mænd og Kvinder ogsaa fremdeles gjøre, hvad der staar i deres Magt, for at undgaa de Ubehageligheder og den Kontrol, som en Understøttelse af det offentlige Fattigvæsen altid vil medføre, selv om nærværende Forslag bliver til Lov. Flertallet indstiller derfor Paragrafen til Vedtagelse, idet det dog har ment det rigtigt udtrykkelig at fastslaa, at Syge- og Begraveshjælpen kun ophører at betragtes som Fattighjælp, hvor der ikke samtidig ydes Bidrag af det offentlige Fattigvæsen til den Trængendes eller Families Underhold. Sigeledes har man ønsket at vedføre de fornødne Regler om Refusion af den saaledes oppebaarne Understøttelse samt om dennes Virkninger med Hensyn til Forsørgelsesrets Erhvervelse.